

Florin, Rodica, Letitia, Ihalcea, André, Mirabella, Marin, Claudia, Angelica, Lorenzo, Julian, Jorg, Nic, Juan...eksisterer.

Opsamling på behov og forhold på Maria Kirkeplads

af

Kenneth Balfelt og Johan August

november 2023

Kenneth Balfelt Team // Johan August:

UNDER PRESSURE – et forsoningsbaseret kunstprojekt på Maria Kirkeplads

Et samarbejde med Mariakirken, Mariatjensten og Maria Projektet

www.mariaprojektet.dk www.kennethbalfelt.org

Introduktion	1
Baggrund, motiver og behov	1
Toiletter og bad	2
Opbevaring	2
Affald og ting	3
Sundhed	3
Psykisk	4
Rygning og alkohol	4
Nedslidning	4
Syn	4
Tandhygiejne	4
Kost	4
Kønsforskelle	4
Sprog	5
Repræsentation	5
Juridiske behov	5
Opfattelser og fordomme	5
Beskæftigelse	6
Eksisterende tilbud og programmer	7
Overnatning	7
Potentiale i udvidelse af Nødnatterberget	8
Lokalområdet og dets beboerne	9

Introduktion

Denne tekst er en opsamling på et forsoningsbaseret kunstprojekt på Maria Kirkeplads der løb fra 22.09 til den 1.12.2023 om situationen for mennesker i udsathed som opholder sig på pladsen. Igennem to måneder har vi, billedkunstnerne Johan August og Kenneth Balfelt, opholdt os dagligt på pladsen og der været i omfattende dialog med brugerne samt løbende med beboere, forretningsdrivende, Mariakirken, Københavns Kommune, Mariatjenesten, Vesterbro Lokaludvalg, politiet og pressen for at skabe opmærksomhed på problematikken for hele lokalområdet, forstå parternes behov, forsøgt at afbøde nogle af de mest umiddelbare problematikker og skabe forsoning imellem specielt de hjemløse og beboerne, men også med andre parter.

Dette kunstprojekt kan alene af sin korte varighed, sine ressourcer og metodiske valg ikke betragtes og vurderes som den brugerinvolveringsproces vi og andre lignende aktører normalt ville gennemføre i forhold til en given kontekst og problemstilling.

Vi har derimod som de frie kunstaktører vi er i dette projekt valgt at gå på opdagelse i de sammensatte sociale, kulturelle, politiske og menneskelige realiteter vi har mødt på Maria Kirkeplads og i lokalområdet.

Ud fra dette afsæt har vi løbende haft en kunstnerisk undersøgende tilgang hvor selve forsoningsaspektet og ønsket om at etablere dialog mellem alle parter i en kompleks problemstilling ville blive afprøvet. Samtidig med at et borgeraktivistisk spor udviklet med de aktive deltagere løbende skulle reagere i forhold til opinionens, lokalsamfundets og myndigheders ageren eller ikke-ageren.

Vi har gennemført 10-15 kortere interviews, haft fire større 1,5 timers møder og 4-5 mindre møder samt daglig dialog omkring projektet og konkrete problemstillinger med målgruppen af hjemløse arbejdsmigranter.

Projektet er igangsat af Mariakirken igennem Maria Projektet kurateret af Matthias Hvass Borello.

Baggrund, motiver og behov

Gruppen af mennesker i socialt udsathed på Maria Kirkeplads har igennem årene bestået af ensomme, psykisk syge, alkoholikere, stofbrugere, hjemløse og de seneste år især socialt udsatte lovligt arbejdssøgende EU-borgere, også kaldet EU-fattigdomsimmigranter eller arbejdsmigranter. Den sidstnævnte gruppe er præget af ekstrem fattigdom, ubehandlede sygdomme, mange års manglende tandpleje, ofte kun 5. klasses skolegang, ingen uddannelse og sprogkunderskaber, underernæring og at have været udsat for en århundrede lang stigmatisering og undertrykkelse. Alle disse forhold er også gældende for deres børn i deres hjemlande, som langt de fleste arbejder, tigger, samler pant og storskrald for at forsørge.

Vi har i en to måneders periode talt løbende med ca. 20 forskellige rumænske roma hjemløse som bruger Maria Kirkeplads som opholdssted, enten via interviews, løbende samtaler eller på de fire offentlige forsonings- og aktivismemøder vi har afholdt. De fortæller alle samstemmende at de kommer hertil for at tjene penge til deres børn og børnebørn i hjemlandet og til de familiemedlemmer som passer deres børn imens de er i Danmark. Fra vores observationer tjener 8 ud af 10 deres penge ved at samle flasker. Resten er vi ikke klar over hvad laver.

Vi har set dem tale med deres børn online på deres mobiler, set fotos af børnene og hørt dem fortælle at de nu rejser hjem til eller kommer tilbage fra børnene ifm. børnenes hospitalsindlæggelse eller for at ordne andet vigtigt og besøge familie.

Størstedelen virker ressourcefulde set i forhold til andre grupper af mennesker i socialt udsathed. De arbejder meget, er aktive, deltager gerne i den dialog vi tilbudt dem at deltage i og de vil gerne være med til at udvikle deres situation og vilkår. De ønsker også at tage ansvar for larm, høj tale,

uorden og rod på Maria Kirkeplads og igennem dialogen med dem har de påtaget sig og løst opgaver i forhold til dette.

Vi har fra gruppen og både fra Mariatjenestens og Mariakirkens Natterbergs personale hørt at gruppen, hovedsageligt fra rumænien, ankommer på pladsen med de klare mål at arbejde og tjene penge. Nogle finder en vej i dette, men desværre ser de og vi også en gruppe som relativt hurtigt bliver desillusionerede og ender i alkohol- eller andet misbrug. Dermed går en ressource tabt og de bidrager på negativ måde til, at der opstår larm og utryghed omkring dem.

Vi oplever dermed at denne gruppe af hjemløse jobsøgende fra Østeuropa, hovedsageligt fra rumænien, ofrer deres egen tryghed og velvære for at bo og arbejde på gaden i Danmark for at skaffe penge til deres børn og familiers konkrete overlevelse, skolegang og hospitalsophold – alt sammen noget der koster penge i Rumænien. Dermed er der også en mulighed for Danmark i på denne måde at få arbejdskraft uden "fine fornemmelser". De vil i det omfang de kan, tage et hvilket som helst arbejde for håndtere deres ekstreme fattigdom.

Vi vil her opremse de umiddelbare behov og forhold vi er kommet frem til gruppen har - også set i forhold til at skabe tryghed og ro for naboerne.

Erfaringer fra pladsen og de hjemløse

Maria Kirkeplads har igennem 50 år været en havn og et helle for mennesker i udsathed. I 2015 blev pladsen bygget om i håbet om et mindre tryk på pladsen. Men det modsatte er sket. Hjemløse, især østeuropæer, har opholdt sig på pladsen dag og nat nu i over 10 år. De muligheder der er for et trygt helle er stærkt begrænset af at pladsen er dysfunktionel, hård, uden opholdsmuligheder som bænke, cykelstativer og overdækninger, hvilket er med til at forstærke udtrykket af lovløshed, uværdighed og dermed utryghed.

Vi har i kunstprojektet formået at skabe husregler, en vis orden, givet de hjemløse en forståelse for beboernes behov for orden og ro — og har fået inkluderet gruppen af hjemløse i møder og debatter. Deres stemme er nu i højere grad blevet hørt hos naboer, kirken, politiet, pressen og kommunen. De har gennem den tillid som projektet har vist dem turdet at åbne op og fortælle om deres livsbetingelser, oplevelser, behov og livsbane og således også trådt frem foran kameraer i dialog med pressen. Vi har grundlæggende forsøgt at gøre gruppen og den enkelte til aktører i deres eget liv fremfor mennesker i ekstrem udsathed, bl.a. ved at give dem ansvar for tryghed for folk omkring pladsen og for oprydning.

Langt fra alle udfordringerne er løst, men vi har fået anvist en vej og afprøvet nogle konkrete metoder og greb på enkeltområder. Disse kan overtages af andre mere formelle og blivende aktører. Her gennemgår vi en række forhold og behov fra Maria Kirkepladsens brugere:

Toiletter og bad

Der er stor mangel på offentlige toiletter og adgang til bade- og hygiejnefaciliteter som gadens folk kan bruge. Specielt denne gruppe oplever vi har meget få muligheder og er ofte ikke velkomne på væresteder og herberger (se nedenfor). Det betyder at mange må besøge i det offentlige rum og baggårde, til stor gene for beboere — dette er i forhold til lokalområdets beboere konfliktoptrappende og dermed med til at øge den stigmatisering som gruppen udsættes for.

Opbevaring

De hjemløse har alle soveting, tøj, sko, toiletartikler, personlige dokumenter og andre ejendele på eller med sig. Det er en stor belastning, som hæmmer deres bevægelsesmuligheder og dermed arbejdsmuligheder. Flere gemmer deres ejendele fx i offentlige parker for ofte at miste dem. De bliver fx konfiskeret af parkpersonale og efterfølgende smidt ud.

Opbevaring omfatter to sæt af ejendele: ejendele og værdigenstande som opbevares sikkert om natten og soveting og andet som opbevares tørt og sikkert om dagen.

Affald og ting

Der er to almindelige kommuneskraldespande på Maria Kirkeplads. De er hurtigt fyldt og affald hober sig flere gange om ugen op i og rundt om skraldespandene. Pladsen fremstår derfor uordentlig, uhygiejnisk og utryghedsskabende og er med til at øge den stigmatisering som gruppen udsættes for.

Der er igen cykelstativer på pladsen, hverken på kirkens eller kommunens del. Dette på trods af at der dagligt er imellem 10-20 cykler på pladsen.

Manglende toilet, hygiejneforhold og ophobningen af affald skaber overordnet et indtryk af uorden og er noget som naboerne næsten dagligt adresserer som utryghedsskabende. Til trods for at dette enkelt kan løses med flere eller større skraldespande og oftere tømning, cykelstativer samt oprydninger.

Her opfordrer vi til et udvidet samarbejde med nær-politiet og København Kommunes renholdning om flere gange om ugen at gennemgå de herreløse cykler så de ikke hober sig op. Kommunen, kirken og politiet har tidligere haft "onsdagsoprydninger" men det blev stoppet i forbindelse med politiaktionen i sommers.

Sundhed

Generelt er det vores indtryk at alle, bortset fra gruppen af helt unge (18-24 år), har forskellige fysiske lidelser betinget af deres livsbetingelser og mangeårige liv på gaden. Vi har mødt flere der gennemgår operationer og behandling samtidig med at de bor på gaden.

Psykisk

Mange i gruppen virker ligeledes på forskellig vis psykisk prægede og følelsesmæssigt opgivne og frustrerede pga. deres baggrund, stigmatisering og manglende udsigt til ændring af deres livsbetingelser. Enkelte fremstår umiddelbart psykisk syge og/eller mentalt udfordrede uden at de tilsyneladende har været i kontakt med psykiatrien. Disse beskyttes af den øvrige gruppe, der viser forståelse og godmodighed for disse ekstra udsattes situation og deraf og ofte uhensigtsmæssige reaktionsmønstre ved fx at råbe når de stresses.

De helt unge voksne primært mænd har dog stadig et beundringsværdigt gåpåmod når v har mødt dem som nyankomne til landet og pladsen, men i løbet af bare en kold uges overnatning så kan dette mærkes på deres tilstand, overskud og psykiske balance.

Rygning og alkohol

Absolut flertallet er rygere og dette gælder for begge køn. Når vi møder en enkelt som hverken ryger eller drikker alkohol så fremhæves dette af de øvrige som noget meget eksemplarisk. Således er gruppen godt klar over at rygning og for meget alkohol ikke er sundt for nogen. Vi vurderer at det har en stor negativ effekt på gruppen både sundhedsmæssigt og økonomisk at de ryger. Vi har flere gange fået fortalt at de er nødt til at drikke alkohol for at kunne mærke deres krop og holde varmen, når det bliver koldt om natten.

Nedslidning

De lidt ældre virker alle fysisk nedslidte pga. et langt liv med fysisk hårdt arbejde på gaden eller fx i byggebranchen tidligere i deres liv eller pga. hjemløses livsbetingelser, fx det at skubbe en tung vogn med alle ejendele gennem byen i mange år som pantsamler. Det slider ledede i hænderne, giver hævelser og kroniske smerter.

Syn

Vi har oplevet nogle som ikke kan se godt og ikke har brillerne til at kunne dette.

Tandhygiejne

Vi har endnu ikke set en fra gruppen børste sine tænder og rigtig mange har også virkelig dårlige misfarvede tænder. Flere mangler tænder eller har forskellige former for tandproteser. Tandhygiejne er således absolut et behov alene af sundhedsmæssige grunde og her kunne en oplæring i at børste tænder være aktuelt. Dette kræver dog adgang til rent vand morgen og aften.

Kost

Til trods for deres hjemløshed og fattigdom fremstår mange lettere overvægtige. Vi har set dem spise brød og stegt kød og de forklarer at var de i hjemlandet ville de spise flere grønsager, men når manden tilberedes på Maria Kirkeplads så er det på grill evt. i olie der steges og så spises der hvidt brød til. Vi har igennem de to måneder ikke oplevet nogle drikke vand. Kun kaffe, sodavand, øl og alkohol.

Kønsforskelle

Der er stor forskel mellem kønnene når det handler om håndtering af livsbetingelser og stor forskel alt efter om de er rejst herop med en ægtefælle, voksne børn eller er alene i Danmark.

De kvinder vi har mødt som er i Danmark uden en mand søger hinandens tryghed, nærhed og virker meget strukturerede i deres daglige gøremål og rytmer. Måske netop fordi de har hinandens nærhed og tryghed i gruppen. De lægger fx deres madrasser tæt om natten for gensidig beskyttelse og kan ligge i to-personers telte selvom de ikke er i familie med hinanden. Mændene ligger adskilte hvis muligt og i telte kun med deres evt. koner. Vi oplever at særligt mændene fremhæver helt traditionelle kønsroller som retningsgivende forhold til hvad de kan og vil deltage i.

Det rumænske kulturkodeks medfører ligeledes at der er brug for både herre- og dametoiletter, da mændene af "respekt" ikke kan anvende de faciliteter kvinderne anvender. Dette giver helt åbenbart yderligere fysiske og sociale udfordringer, når der kun er et toilet til en kønsmæssigt sammensat gruppe og der i øvrigt kun eksisterer få offentlige toiletter.

Sprog

Langt de fleste taler som nævnt kun rumænsk og ca. en fjerdedel taler en grad engelsk og kan enkelte danske gloser. Nogle få taler enten svensk, spansk, tysk eller norsk.

Nogle, især unge mænd, udtrykker ønske om at lære dansk som en vej ind på det formelle arbejdsmarked.

Vi foreslår at al information oversættes til rumænsk på væresteder og i kommunen, og at der sikres tolke ifm. sundhedsbesøg og dialog med politi og retssystemet. Det kan nemt gøres med Google Translate eller DeepL.

Repræsentation

Der er småt med organisationer som taler de østeuropæiske hjemløses sag politisk eller socialt. Der er NGO'er som fx Kirkes Korshær og Projekt Udenfor som arbejder med gruppen, men som tilsyneladende ikke formår at trænge igennem politisk for at få den social hjælp som gruppen behøver. Vi vurderer at denne gruppe er den laveste i hierakiet af socialt udsatte som behøver hjælp.

Juridiske behov

Vi har mødt 6-7 ud af gruppen på 15-20 rumænere som har større eller mindre behov for juridisk bistand. Det kan være retsindkaldelser, bøder, fængselsophold, etc. hvor deres manglende sproglige og juridiske kvalifikationer forhindrer dem i at forklare sig, kende deres rettigheder og opnå retfærdighed. De er helt uvidende om mulighederne for juridisk bistand hos fx Stenbroens Jurister. Der mangler oplysning til gruppen om denne mulighed.

Vi foreslår at der udvikles et startpakke med information på rumænsk om de forskellige hjælpemuligheder, være- og overnatningssteder hvor de har adgang samt til juridisk bistand, beskæftigelse, sundhedstilbud, udlevering af tøj, etc. Vi har set lignende informationsfoldere som fx "Informationsbog om Nødovernatning til Gadens Folk - København 2022/2023" samt henvisningslisten fra Kompasset. Men begge disse er vildledende pga. de afvisninger målgruppen oplever.

Opfattelser og fordomme

Litia var ret ked af det og græd så jeg ville købe en burger til dem, men vi fik at vide at rumænere ikke må spise på Burger King. Vi fik allernådigst lov fordi jeg var med. Er lidt rystet over verden...

Jella Bethmann, dokumentarfilminstruktør som følger kunstprojektet

Vi har i udstillingsperioden oplevet at nogle lokale beboere giver arbejdsmigranterne hele skylden for ophobning af cykler, ting og sager på den del af Maria Kirkeplads tilhørende København Kommune, tiltrods for at både immigranterne og vi har set andre grupper gøre dette også. Som en del af vores projekt har de så vidt muligt ikke har stillet andre ting end cykler på dette areal for netop at undgå denne uorden.

Samtidig er larm fra pladsen, fortorvet og gaden blevet adresseret til at komme fra de arbejdsmigranter der deltog i projektet, selvom vi via vidner og vores egen tilstedeværelse har kunne konstatere at dette i flere tilfælde har været udefra kommende mennesker i udsathed, folk på gaden midt om natten der har larmet med høje stemmer.

Dertil kommer at vi et par gange har oplevet at andre enkeltpersoner og grupper på kommunens matrikel har provokeret deltagerne i aktionen med beskeden om at de godt må larme så længe de står på den kommunale del.

Denne overordnede tendens til generaliseret at udpege denne gruppe arbejdsmigranter som skyld i alt hvad der sker på pladsen og Istedgade, som vi har konstateret fx på Facebook, medvirker til en fastholdelse af den stigmatisering som denne gruppe af lovligt arbejdssøgende immigranter generelt er udsat for i det danske samfund.

Beskæftigelse

Den største udfordring for denne gruppe af hjemløse er at komme i beskæftigelse. De oplever det som meget svært at finde jobs, få cpr nr., en adresse, Mitld og en bankkonto — og ender i en catch-22 situation hvor de ikke kan få det ene fordi de mangler det andet. De skyldes både sproglige, netværksmæssige og systemudfordringer. De oplever ikke at diverse hjælpeorganisationer og kommunen møder og hjælper dem. Vi har ikke mødt nogen af dem som har haft kontakt til kommunen på pladsen. De mangler derfor generelt helt basal viden om deres muligheder og rettigheder.

Hovedparten taler kun rumænsk og få taler engelsk på forskellige niveauer samt nogle få tysk, italiensk, spansk og norsk. Men vi oplever at langt de fleste kan læse og derfor fungerer oversætter-apps godt. Vi skriver en besked og de læser dem. Vi har mødt rumænere som både taler godt og dårligt engelsk som er eller har været i byggebranchen i Danmark eller andre skandinaviske lande og vi hører at de kan arbejde i sjak, hvor blot én rumæner taler engelsk.

Vi har i de sidste to måneder oplevet en arbejdsmigrant som har arbejdet på landbrug i Danmark i 8 år indtil for et år siden, aldrig har lykkedes med at få en bankkonto, men har sundhedskort/cpr nr., Mitld og taler godt engelsk. Han har levet som hjemløs i København i et års tid og fik med vores mellemkomst talt med Kompasset, som fik lavet et CV og sendt ham til samtale hos et nedrivningsfirma, hvor han fik et projektjob til kr. 140 i timen — og endelig en bankkonto. Men selv om dette lyder som et eventyr hører vi nu også hvordan han ikke kan få udleveret sin kontrakt og holdes hen med formalia.

Der er derfor brug for støtte til kontakt til arbejdsgivere, skrive CV/ansøgninger og de skal have hjælp til cpr.nr., bankkonto og Mit-id. Når de er i arbejde er der spørgsmål som feriepenge, pension o.s.v. Mange af de opgaver kan løses ved en mentorordning hvor frivillige hjælper, så udgiften her bliver kun til én medarbejder der skal sørge for at klæde de frivillige på og planlægge vagter.

Line Rohlin Lund, Projektleder, Mariakirkens natherberg, mener de kan bestride mange jobs, hvis bare de bliver hjulpet i gang. Men peger også på at der er store forskelle på hvordan hverdagen fungerer i Danmark og i andre lande; Vi kommer til tiden, vi passer vores arbejde, vi drikker ikke øl i arbejdstiden o.s.v. Dette skal de vide inden de kommer ud på arbejdsmarkedet – de skal "uddannes" i det danske system og gives en minimal viden om den danske dagligdagskultur.

Vi foreslår at alle arbejdsmigranterne indenfor en til to uger efter ankomst får afklaret deres jobkompetencer, ønsker ift. job og får lavet et CV og afsøgt jobmarkedet. Det kan fx være Kirkens Korshærs Kompasset, Jobcentret eller private aktører som www.eurojobdk.com og www.udenlandskarbejdskraft.dk som gør dette.

Vi tror at en del af gruppen kan sluses over i lavtlønnede ufaglærte praktiske jobs, nogle, fx unge mænd og til dels kvinder, kan oplæres i fag og andre passer sandsynligvis ikke ind på jobmarkedet men må tage uformelle jobs som at samle pant. Den første gruppe kan således potentielt blive selvforsørgende i egen bolig og dermed uden et offentligt støttebehov. Den sidste gruppe vil have brug for støtte i form af overnatning, toilet, bad, sundhedstilbud, mad, tøj, opbevaringsplads til ejendele, etc.

Eksisterende tilbud og programmer

I et brev fra Teknik- og Miljøborgmester Line Barfod og Socialborgmester Karina Vestergård Madsen hedder det:

Socialforvaltningens primære indsats til migranter er Transitprogrammet, som er et tilbud til marginaliserede arbejdsmigranter og særligt sårbare hjemløse migranter, der har eksisteret siden 2015. Formålet med Transitprogrammet er at give udsatte migranter med lovligt ophold i Danmark et mere værdigt liv ved:

- 1. Opsøgende gadeplansindsats, som udfører relations- og motivationsarbejde, hvorigennem der skabes kontakt til migranter, der typisk ikke selv opsøger sociale tilbud.*
- 2. Rådgivning og vejledning, der kan hjælpe borgere til afklaring og hjælp om hjemrejse, beskæftigelse, lovgivning og sociale tilbud.*
- 3. Omsorg og stabilisering for at borgere kan træffe mere langsigtede beslutninger vedr. deres situation, fx hvilesteder som Kompasset (Kirkens Korshær) og Grace (Blå Kors).*
- 4. Hjælp til hjemrejse, fx motiverende samtaler, praktisk hjælp og kontakt til familie og myndigheder i hjemlandet.*

Det er Socialforvaltningens Hjemløse- og Udsatteenhed og syv frivillige foreninger, herunder Blå Kors Danmark, Hugs and Food, Internationalt Kristent Center, Kirkens Korshær, Mændenes Hjem, Projekt Udenfor og Vendepunktet, som står for at udføre indsatsen.

Vi hører fra arbejdsmigranterne fra rumænien, som er den primære gruppe på Maria Kirkeplads, at de bliver afvist på Café Klare, Mændenes Hjem og Hillerødgade. De får fx at vide at de ikke er misbrugere og derfor ikke i målgruppen. Kvinderne har tidligere kunnet tage bad på Café Klare men må siden midt november 2023 ikke længere dette. To mænd har fået lov at sove én nat på hhv. Mændenes Hjem og Hillerødgade, hvorefter de fik besked på at de ikke var i målgruppen og ikke kunne blive længere.

De ca. 15 arbejdsmigranterne vi har talt med konkret om hvorvidt de har modtaget hjælp, siger alle at de ingen kontakt har haft med kommunen eller nogen som har opsøgt dem om social-, beskæftigelses- eller sundhedshjælp. De har tværimod spurgt os dagligt om hjælp til juridiske forhold, tøj, soveposer, jobs, bankkonto, opbevaring af ejendele, osv. Vi har sendt flere til Stenbroens Jurister, Din betjent og Kirkens Korshærs Kompasset, hvor de så vidt vi ved har fået hjælp. De kendte ikke til disse tilbud.

Vi foreslår derfor en evaluering af de omtalte tilbuds målgrupper og indsats, for at se på hvad som kan gøres for at denne gruppe er sikret hjælp for de midler, der tildeles dem fra Københavns Kommunes side til frivillig foreninger.

Overnatning

De hjemløse jobsøgende bor enten på gaden eller i egne eller families biler. Om vinteren opsøger de nødnatherbergene, men ofte skal en blive udenfor for at passe på deres ejendele ligesom at nogle kan blive afvist pga. for få sovepladser på natherberg eller formentenes adgang.

Hvis de kan få anvist områder i byen, hvor de som minimum har overdækning og læ vil de i en eller anden udstrækning være tilfredse med dette. Men der er behov for toilet, hygiejne- og badefaciliteter i nærheden samt mulighed for opbevaring af ejendele som fx soveudstyr, tøj og udstyr til madlavning. Ligesom at det af åbenlyse sundhedsmæssige årsager er formålstjenesteligt at det er isolerede og trækfri faciliteter.

For dem som sover i biler er behovet at finde et sted hvor der er gratis parkering og adgang til toilet og badefaciliteter.

Vi er i dialog med stadsarkitekten om at finde kommunale egnede arealer, hvor et sådan projekt kunne være. Det skal være et sted som er trygt, tæt på centrum hvor de samler flasker, og uden at

det forstyrre eller skaber utryghed for naboer. Det kan fx være i et kontor- eller skoleområde, hvor der ikke er nogen om aftenen og natten og under synligt ordnede forhold i stadig dialog med naboer.

Potentiale i udvidelse af Nødnatherberget

Det optimale for migranterne på Vesterbro og for Maria Kirkeplads vil i følge Line Rohlin Lund, projektleder i Mariakirkens natherberg være at deres natherberg får en ny placering, men ikke kun som natherberg også med en funktion hvor de har mulighed for at få hjælp til at komme i arbejde. Permanente boliger vil for størstedelen ikke være løsningen, da de har familie i deres hjemlande og derfor kun opholder sig i Danmark et par måneder af gangen, for at tjene penge til at forsørge deres familier i hjemlandet.

Mariakirkens natherberg

Et forslag er i følge Line Rohlin Lund at finde en bygning, hvor natherberget stadig kunne fungerer, men udvide det med et "vandrehjem" hvor de kan leje et værelse/en seng med adgang til bad på uge/månedsbasis. Det behøver ikke være så fint, men et værelse hvor de kan lukke døren, opbevare deres ting og være friske når de skal på job.

Natherberget skal åbne tidligere end kl. 22.30 som nu. Med åbning kl. 21.00 er der mulighed for en længere nattesøvn, de kan nå et bad og måske få vasket tøj. Et indgangsparti og fællesrum, hvor der tages imod og folk registreres, et sted til deres ting og muligheden for at sidde og spise deres medbragte mad og med det lille te-køkken. Toiletter, bade faciliteter, bryggers og lager. Et personalerum, hvor der kan holdes møder og undervisning af fast personale og frivillige. En herbergs sengeafdeling, hvor der er plads til ca. 30 mænd og et separat rum til 10 kvinder. En "værelses-gang" med fx 10 værelser med hver 2 senge med fælles toiletter/bad, helt adskilt fra herbergsafdelingen.

Det ville være godt med et par ekstra store rum, der kunne give mulighed for at hente arbejdsopgaver til herberget, som det fx sker i de danske fængsler.

Så kan man benytte natherberget indtil man har fået et arbejde og derefter er der mulighed for at "leje" en seng. Der vil være nogle der kun vil benytte natherberget, men mange vil gerne have en seng. Dem som Natherbergets leder har hjulpet i job indtil nu, har nogle gange måtte sove på gaden og så møde på arbejde kl. 07, fordi der ikke har været plads i kirken – de havde været lykkelige for en seng og en god nattesøvn. Nogle enkelte vil sikkert prøve at få en permanent bolig, men vurderer ikke at der er mange, da det er for dyrt for dem. Deres mulighed nu, er at leje en køjeseng hos nogle af de "bolighajer" der lejer otte senge ud i en 2-værelses lejlighed.

Et udendørsareal ville være en rekreativ kvalitet.

Lokalområdet og dets beboerne

Vi oplever at en del beboere rundt om Maria Kirkeplads og andre på Vesterbro ser gruppen af

arbejdsmigranterne som utryghedsskabende. Dette pga. forlydender om at de stjæler og snyder, de sviner omkring sig, roder i skraldespande og storskrald i baggårde som de trænger sig ind i, har en højtråbende adfærd, hvor de fx taler højlydt i mobil eller indbyrdes. Nogle oplever at blive råbt af. Andre beboere oplever deres snak som spændende i bybilledet og deres musik som interessant.

Samtidig oplever vi også en stor opbakning til at løse sociale- og fattigdomsudfordringer både for mennesker i social udsathed generelt, men også for denne gruppe af arbejdsmigranter. Der bliver ofte afleveret mad, tøj og andre brugbare ting til de hjemløse på Maria Kirkeplads af enkeltpersoner eller organisationer, fx fra en konference som havde mad tilovers.

Vi oplever derfor generelt at der er fokus på at få løst de sociale udfordringer og at der imødeses politisk opbakning til dette. Vesterbro har igennem årene kæmpet mange årelange kampe for mennesker i udsathed som fx helt konkret har resulteret i Københavns Kommunes Sundhedsrum og Dugnad i Kødbyen samt flere stofindtagelsesrum i København.

Kenneth A. Balfelt
billedkunstner

//

Johan August
Billedkunstner

Kenneth Balfelt Team
Dybbølsgade 51, stuen
1721 København V
Mobil + 45 26 52 66 00
kenneth@kennethbalfelt.org

johan@johanaugust.org
Tel. nr.+ 45 2628 4124

www.kennethbalfelt.org